

15.02.2000 Salı
Sayı: 23965 (Asıl)

Milletlerarası Sözleşmeler
Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukuki Veçhelerine Dair Sözleşme'nin Çekince ile
Onaylanması Hakkında Karar Karar Sayısı: 99/13909
Bakanlar Kurulundan

Hükümetimiz adına 21/1/1998 tarihinde Lahey'de imzalanan ve 3/11/1999 tarihli ve 4461 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan ekli "Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukuki Veçhelerine Dair Sözleşme"nin, ilişik çekince ile onaylanması; Dışişleri Bakanlığı'nın 2/12/1999 tarihli ve KOGY-I-5788 sayılı yazısı üzerine, 31/5/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 29/12/1999 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Süleyman DEMİREL
CUMHURBAŞKANI

Bülent ECEVİT
Başbakan

D.BAHÇELİ Devlet Bak.ve Başb.Yrd.	H.H.ÖZKAN Devlet Bak.ve Başb.Yrd.	M.C.ERSÜMER Enerji ve Tabii Kay. Bak.ve Başb.Yrd.	R.ÖNAL Devlet Bakanı
Prof.Dr.T.TOSKAY Devlet Bakanı	M.KEÇECİLER Devlet Bakanı	Prof.Dr.Ş.S.GÜREL Devlet Bakanı	S.SOMUNCUOĞLU Devlet Bakanı
Y.YALOVA Devlet Bakanı	M.YILMAZ Devlet Bakanı	Prof.Dr.R.MİRZAOĞLU Devlet Bakanı	R.K.YÜCELEN Devlet Bakanı
H.H.ÖZKAN Devlet Bakanı V.	Prof.Dr.Ş.ÜŞENMEZ Devlet Bakanı	E.S.GAYDALI Devlet Bakanı	F.ÜNLÜ Devlet Bakanı
Prof.Dr.A.ÇAY Devlet Bakanı	M.A.İRTEMÇELİK Devlet Bakanı	Prof.Dr.H.S.TÜRK Adalet Bakanı	S.ÇAKMAKOĞLU Milli Savunma Bakanı
S.TANTAN İçişleri Bakanı	İ.CEM Dışişleri Bakanı	S.ORAL Maliye Bakanı	M.BOSTANCIOĞLU Milli Eğitim Bakanı
K.AYDIN Bayındırlık ve İskan Bakanı	Prof.Dr.H.Y.GÖKALP Sağlık Bakanı V.	Prof.Dr.E.ÖKSÜZ Ulaştırma Bakanı	Prof.Dr.H.Y.GÖKALP Tarım ve Köyişleri Bakanı
Y.OKUYAN Çalışma ve Sos. Güv.Bakanı	A.K.TANRIKULU Sanayi ve Ticaret Bakanı	M.İ.TALAY Kültür Bakanı	
E.MUMCU Turizm Bakanı	Prof.Dr.N.ÇAĞAN Orman Bakanı	F.AYTEKİN Çevre Bakanı	

Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukuki Veçhelerine
Dair Sözleşme

İşbu sözleşmeyi imzalayan Devletler,

Çocuğun çıkarının, korunmasına ilişkin meselelerde hayati bir öneme sahip olduğuna derinden inanarak,

Çocuğu, Uluslararası alanda, kanuna aykırı bir yer değiştirmenin zararlı etkilerinden korumayı ve çocuğun mutad ikametgahı Devletine derhal dönüşünü teminat altına almak için usüller tespit etmeyi ve ziyaret hakkının korunmasını sağlamayı arzu ederek,

Bu amaçla bir sözleşme akdini kararlaştırmışlar ve aşağıdaki hükümlerde mutabık kalmışlardır:

BÖLÜM I- SÖZLEŞMENİN UYGULANMA ALANI

Madde 1

İşbu sözleşmenin amacı:

a) Taraf Devletlere gayrikanuni yollardan götürülen veya alıkonan çocukların derhal geri dönmelerini sağlamak;

b) Taraf bir Devletteki koruma ve ziyaret haklarına, diğer taraf Devletlerde etkili biçimde riayet ettirmek.

Madde 2

Taraf Devletler, ülkelerinin sınırları içinde, Sözleşmenin amaçlarının gerçekleşmesini sağlamak üzere, uygun bütün önlemleri alırlar. Bu amaçla, en süratli usüllere başvurmakla yükümlüdürler.

Madde 3

Bir çocuğun yer değiştirmesi veya geri dönmemesi:

a) Çocuğun, yer değiştirmesinden veya geri dönmemesinden hemen önce mutad ikametgahının bulunduğu Devlet kanunu tarafından, bir şahsa, müesseseye veya başka bir kuruma, tek başına veya müştereken verilen koruma hakkının ihlali şeklinde meydana geldiği taktirde; ve

b) Bu hak, yer değiştirme veya geri dönmeme anında tek başına veya müştereken fiili biçimde kullanılmakta veya bu olaylar meydana gelmesi kullanılacak idi ise,

Kanuna aykırı addedilir.

(a) da sözkonusu edilen koruma hakkı, özellikle, kanuni bir yetkiden, adli veya idari bir karardan veya bu Devletin kanununa göre yürürlükte olan bir anlaşmadan doğabilir.

Madde 4

Sözleşme, koruma ve ziyaret haklarının ihlalinin hemen önce, mutad ikametgahı taraf Devletlerden birinde bulunan çocuklara uygulanır. Sözleşmenin uygulanması çocuk 16 yaşına geldiğinde sona erer.

Madde 5

İşbu sözleşme çerçevesinde:

a) "Koruma Hakkı" çocuğun şahsının bakımı hakkını ve özellikle ikamet yerinin tespiti hakkını ihtiva eder.

b) "Ziyaret Hakkı" çocuğun, sınırlı bir süre için, mutad ikametgahından başka bir yere götürülmesi hakkını ihtiva eder.

BÖLÜM II- MERKEZİ MAKAMLAR

Madde 6

Her taraf Devlet, sözleşmenin kendisine yüklediği mükellefiyetleri yerine getirmekle görevli bir merkezi makam tayin eder.

Federal bir Devlet, birden fazla hukuk sisteminin yürürlükte bulunduğu bir Devlet veya özerk toprak birimlerine sahip bir Devlet, birden fazla merkezi makam tayininde ve bu makamların herbirinin yetkilerinin toprakları açısından genişliğini tayinde serbesttir. Bu yetkiden yararlanan Devlet, taleplerin bu Devlet bünyesindeki merkezi makama intikalini teminen sunulacağı yetkili merkezi makamı tayin eder.

Madde 7

Merkezi makamların, aralarında işbirliği yapmaları ve çocukların acilen geri dönmelerini sağlamak ve işbu sözleşmenin diğer amaçlarını gerçekleştirmek üzere Devletlerinin yetkili makamları arasında işbirliğini teşvik etmeleri gerekmektedir.

- Özellikle, gerek doğrudan doğruya, gerek aracılıların yardımıyla;
- a) Kanuna aykırı biçimde yeri değiştirilen veya alıkonan bir çocuğun bulunması;
 - b) Çocuk için yeni tehlikelerin veya ilgili tarafların uğrayabilecekleri zararların önlenmesini, geçici önlemler alarak veya aldırarak sağlamak;
 - c) Çocuğun isteyerek iadesini veya dostane bir çözümü kolaylaştırmak;
 - d) Faydalı görülür ise, çocuğun sosyal durumuna ilişkin bilgilerin teatisi;
 - e) Devletlerinin, Sözleşmenin uygulanmasına ait hakları konusunda genel bilgiler temini;
 - f) Çocuğun geri dönmesi ve gerektiğinde, ziyaret hakkının tesisi ile fiilen kullanılması yolunda, adli veya idari dava açılması veya bunun teşviki;
 - g) Gerekirse, bir avukatın katılması dahil, adli ve hukuki yardım sağlamak veya bunu kolaylaştırmak;
 - h) İdari alanda, gerekli ve uygun ise, çocuğun tehlikesizce dönüşünü sağlamak;
 - 1) Sözleşmenin işleyişi konusunda karşılıklı olarak birbirlerini bilgilendirmek ve uygulanmasında muhtemelen karşılaşılabilecek engellerin olanaklar ölçüsünde kaldırılması; için uygun tüm önlemleri almaları gerekmektedir.

BÖLÜM III- ÇOCUĞUN GERİ DÖNMESİ

Madde 8

Bir çocuğun, korunma hakkı ihlal edilerek yerinin değiştirildiğini veya alıkonulduğunu ileri süren kişi, kurum veya örgüt, çocuğun geri dönmesini sağlamak üzere yardım etmeleri için gerek çocuğun mutlak ikametgahı merkezi makamlarına, gerek herhangi bir başka taraf Devlet merkezi makamına başvurabilir.

Talebin:

- a) Talepte bulunan kişinin, çocuğun ve çocuğu götürdüğü veya alıkoyduğu iddia eden kişinin kimliğine ilişkin bilgileri;
 - b) Temini mümkün ise, çocuğun doğum tarihini;
 - c) Talep edenin, çocuğun geri dönmesini isteme müracaatını dayandırdığı esasları;
 - d) Çocuğun bulunduğu yer ve çocuğun birlikte olduğu varsayılan kişinin kimliği ile ilgili mevcut tüm bilgileri;
- İhtiva etmesi gereklidir.

Müracaata,

- e) Yararlı kararların veya anlaşmaların onaylı bir örneğinin;
 - f) Devletin konu ile ilgili kanuna dair, merkezi makamdan veya mutlak ikametgah Devletinin başka bir yetkili makamından veya başka bir yetkili şahıstan muta bir belge veya onaylı bir beyanın;
 - g) Faydalı tüm başka belgelerin;
- Eklenmesi veya müracaatın sözkonusu belgelerle takviye edilmesi gereklidir.

Madde 9

8. madde uyarınca başvurulmuş merkezi makam, çocuğun taraf başka bir Devlette bulunduğu görüşünde olursa, talebi, doğrudan doğruya ve derhal sözkonusu Devletin merkezi makamına intikal ettirir ve talep eden Devletin merkezi makamına veya icabında müracaat edene bilgi verir.

Madde 10

Çocuğun bulunduğu Devletin merkezi makamı, çocuğun isteyerek teslimi yolunda tüm önlemleri alır veya aldırır.

Madde 11

Tüm taraf Devletlerin adli ve idari makamlarının, çocuğun geri dönmesini teminen en kısa zamanda gereğine tevessül etmeleri yükümlülükleridir.

Müracaatta bulunulan adli veya idari makam, müracaattan itibaren 6 hafta içinde karar vermezse, talep eden veya talep edilen Devletin merkezi makamı kendi girişimi ile gecikmenin nedenlerine dair bir belge isteyebilir. Cevap, talep edilen Devletin merkezi makamına gelir ise, bu makamın, cevabı, talepte bulunulan Devletin merkezi makamına veya icabında müracaat sahibine intikal ettirmesi gereklidir.

Madde 12

Bir çocuğun, 3. maddede belirtildiği şekilde, kanuna aykırı olarak yeri değiştirilmiş veya çocuk alıkonulmuş ve çocuğun bulunduğu taraf Devletin adli veya idari makamına müracaat anında, yer değiştirme veya alıkonulmadan itibaren bir yıldan az zaman geçmişse, müracaatta bulunulan makam, çocuğun derhal geri dönmesini emreder.

Yukarıdaki fıkrada öngörülen bir yıllık sürenin sona ermesinden sonra bile müracaatta bulunulursa, adli veya idari makamın, keza çocuğun geri dönmesini emretmesi gerekir, yeterki, çocuğun yeni çevresine intibak ettiği tespit edilmesin.

Talepte bulunulan devletin adli veya idari makamı, çocuğun başka bir Devlete götürüldüğüne inanıyor ise, davayı askıya alabilir veya çocuğun geri dönmesi talebini reddedebilir.

Madde 13

Yukarıdaki madde hükümlerine rağmen, talepte bulunulan Devletin adli veya idari makamı, geri dönmeye itiraz eden kişi, kurum veya örgüt:

a) Çocuğun şahsının bakımını üstlenmiş bulunan kişi, kurum veya örgütün, yer değiştirme veya alıkoyma döneminde koruma hakkını etkili şekilde yerine getirmediğini veya yer değiştirmeye veya alıkoymaya muvafakat etmiş olduğunu veya daha sonra kabul etmiş olduğunu veya,

b) Geri dönmeyi çocuğu fiziki veya psikolojik bir tehlikeye maruz bırakacağı veya başka bir şekilde, müsamaha edilemeyecek bir duruma düşüreceği yolunda ciddi bir risk olduğunu tesbit ederse, çocuğun geri dönmesini emretmek zorunda değildir.

Adli veya idari makam keza çocuğun, geri dönmek istemediğini ve görüşünün gözönünde bulundurulmasının uygun olacağı bir yaşa ve olgunluğa erişmiş bulunduğunu gözlerse, geri dönmesini emretmeyi reddedebilir.

Bu maddede yer alan şartların değerlendirilmesinde, adli veya idari makamların, çocuğun sosyal durumuna ilişkin bilgileri, merkezi makam veya çocuğun mutlak ikametgahı devletin diğer herhangi bir yetkili makamı tarafından sağlanan bilgileri gözönünde bulundurması gereklidir.

Madde 14

Talepte bulunulan Devletin adli veya idari makamı, 3. madde çerçevesinde kanuna aykırı bir yer değiştirme veya geri dönmeme halinin mevcudiyetini belirlemek amacıyla, çocuğun mutlak ikametgahı Devletindeki hukuku ve tanınmış veya tanınmamış kararları, bu hukukun kanıtını veya ayrıca uygulanabilir yabancı kararların tanınmasına ilişkin belirli usulleri doğrudan doğruya gözönünde bulundurabilir.

Madde 15

Taraf bir Devletin adli veya idari makamları, çocuğun dönmesini emretmeden önce, müracaatçı tarafından, yer değiştirme veya geri dönmemenin, sözleşmenin 3. maddesi çerçevesinde kanuna aykırılığını tespit eden, çocuğun mutlak ikametgahı makamlarından muta bir kararın veya belgenin istihsalini, sözkonusu karar veya belgenin bu Devlette sağlanmasının mümkün olacağı ölçüsünde, isteyebilirler. Taraf Devletlerin merkezi makamları, böyle bir karar veya belgenin sağlanması için müracaat sahibine olanaklar ölçüsünde yardım ederler.

Madde 16

Bir çocuğun, 3. madde çerçevesinde, kanuna aykırı olarak yer değiştirdiği veya geri dönmediğinden haberdar edilmesini müteakip, çocuğun götürüldüğü veya alıkonulduğu taraf Devletin adli veya idari makamları, çocuğun geri dönmesi konusunda işbu sözleşmedeki şartların bir araya gelmediği tespit edilinceye kadar veya sözleşme uyarınca bir talepte bulunulmadan makul bir süre geçinceye kadar, koruma hakkının esasına ilişkin karar veremezler.

Madde 17

Talepte bulunulan Devlette korumaya ilişkin bir kararın verilmiş veya tanınabilir olması, çocuğun işbu sözleşme hükümleri çerçevesinde geri gönderilmesinin reddini haklı göstermez, fakat, talepte bulunulan Devlet adli veya idari makamları, bu kararın sözleşmenin uygulanma alanına girebilecek nedenlerini gözönünde bulundurabilirler.

Madde 18

Bu bölüm hükümleri, adli veya idari makamın, çocuğun geri dönmesinin her an emretmek hakkını sınırlamaz.

Madde 19

Sözleşme çerçevesinde verilen, çocuğun geri dönmesine ilişkin bir karar, koruma hakkının esasını etkilemez.

Madde 20

Çocuğun, 12. madde hükümleri uyarınca geri dönmesi, talepte bulunulan Devletin insan haklarının korunması ve temel hürriyetlerine ilişkin ilkeleri izin vermiyor ise, reddedilebilir.

BÖLÜM IV- ZİYARET HAKKI

Madde 21

Ziyaret hakkının tesisi veya korunması amaçlı bir talep, taraf bir Devletin merkezi makamına, çocuğun geri dönüşünü amaçlayan bir talep ile aynı şekiller içinde yapılabilir.

Merkezi makamlar, ziyaret hakkının rahatça kullanılması ve bu hakkın kullanılmasının tabi olabileceği tüm şartların yerine getirilmesi ve ziyaret hakkına karşı muhtemel engellerin olanaklar ölçüsünde kaldırılması yolunda 7. maddede yer alan işbirliği yükümlülükleri ile bağlıdırlar.

Merkezi makamlar, ziyaret hakkını organize etmek veya bu hakkı ve tabi olabileceği şartları korumak amacıyla kanuni bir süreci gerek doğrudan doğruya gerek aracılar ile başlatabilir veya teşvik edebilirler.

BÖLÜM V- GENEL HÜKÜMLER

Madde 22

Sözleşmede bahsi geçen hukuki ve idari davalar çerçevesinde, her ne isimle olursa olsun, genel masrafların ve mahkeme masraflarının ödenmesini garanti için, hiçbir kefalet ve depozito istenemez.

Madde 23

Sözleşme çerçevesinde hiçbir tastik veya benzeri formalite gerekli değildir.

Madde 24

Tüm talep, yazışma ve diğer belgeler talepte bulunulan Devlet merkezi makamına kendi orijinal dilinde gönderilir ve buna, talepte bulunulan devletin resmi dili veya dillerinde bir tercüme veya bu tercümenin yapılması güç ise, Fransızca veya İngilizce bir tercüme eklenir.

Bununla beraber, taraf bir Devlet, 42. maddede öngörülen çekinceyi ileri sürerek, kendi merkezi makamına gönderilecek talep, yazışma ve diğer belgelerde gerek Fransızca, gerek İngilizce'nin kullanılmasına karşı çıkabilir.

Madde 25

Taraf bir Devletin vatandaşları ve mutaden bu Devlette ikamet eden şahıslar, sözleşmenin uygulanması ile ilgili bütün konularda başka bir Devlette, bu başka Devlet vatandaşı olarak ve orada mutaden ikamet ediyorlarsa tabi olacakları ile aynı şartlarla hukuki ve adli müzaherete hak sahibidirler.

Madde 26

Her merkezi makam sözleşmeyi uygularken kendi masraflarını karşılar.

Taraf Devletlerin merkezi makamı ve diğer kamu servisleri, sözleşmenin uygulanması çerçevesinde vaki taleplerle ilgili olarak hiçbir masraf isteyemezler. Özellikle, müracaatçıdan, dava masrafları veya icabında bir avukatın davaya katılmasının gerektireceği masrafları isteyemezler. Ancak, çocuğun geri dönüşüne bağlı olarak yapılan veya yapılabilecek işlemlerin yarattığı masrafların ödenmesini isteyebilirler.

Bununla beraber, taraf bir Devlet, 42. maddede öngörülen çekinceyi belirterek, yukarıdaki fıkrada yer alan, bir avukatın veya hukuk müşavirinin katılmasına veya dava masraflarına bağlı giderleri, bunları kendi adli ve hukuki sistemi tarafından karşılandığı ölçüde, ödemekle yükümlü bulunduğu beyan edebilir.

Adli veya idari makam, çocuğun dönüşünü emrederken veya sözleşme çerçevesinde ziyaret hakkı konusunda karar verirken, gerektiğinde, talep eden ve adına yapılan bütün masrafları, özellikle, talep edenin seyahat

masraflarını, adli temsil masraflarını ve çocuğun dönüş masraflarını ve çocuğun bulunduğu yerin tespiti için yapılan bütün masrafları, çocuğa yer değiştirten veya alıkoyan veya ziyaret hakkının kullanılmasını önleyen kişiye yükleyebilir.

Madde 27

Sözleşmenin gerekli gördüğü şartların yerine getirilmediğinin veya talebin haklı olmadığı için açıklıkla görülmesi halinde, merkezi makam böyle bir talebi kabul etmek zorunda değildir. Bu durumda, red sebeplerini talep edene veya icabında talebi kendisine iletmiş olan merkezi makama bildirir.

Madde 28

Merkezi makam, talebe, kendisine talep eden adına hareket etme veya adına hareket etmekle yetkilendirilen bir temsilci tayin etme yetkisi veren yazılı bir müsaadenin eklenmesini isteyebilir.

Madde 29

Sözleşme, koruma hakkının veya ziyaret hakkının, 3. veya 21. maddelere göre ihlal edildiğini öne süren şahıs kurum veya örgütün, sözleşme hükümlerine bağlı olarak veya olmayarak, taraf Devletlerin adli veya idari makamlarına müracaat etme serbestisine engel teşkil etmez.

Madde 30

Merkezi makama veya taraf bir Devletin adli veya idari makamlarına sözleşme uyarınca, doğrudan doğruya sunulan talepler ile bunlara eklenen veya bir merkezi makam tarafından sağlanan tüm belge ve bilgiler, taraf Devletlerin mahkemeleri veya idari makamları nezdinde geçerlidir.

Madde 31

Çocukların korunması konusunda farklı toprak birimlerinde uygulanabilen iki veya birkaç hukuk sistemi tanıyan bir Devlet açısından:

a) Bu Devlette mutat ikametgah terimine atıftan, bu Devletin bir toprak birimindeki mutat ikametgah anlaşılır.

b) Mutat ikametgah Devleti kanununa atıftan, çocuğun mutat ikametgahının bulunduğu toprak biriminin kanunu anlaşılır.

Madde 32

Çocukların korunması konusunda, çeşitli şahıs kategorilerine uygulanabilen iki veya daha fazla hukuk sistemi tanıyan bir Devlet açısından, bu Devletin kanununa atıftan, bu Devlet kanunu tarafından belirlenen hukuk sistemi anlaşılır.

Madde 33

Çeşitli toprak birimlerinin, çocukların korunması konusunda kendi hukuk kurallarına sahip olduğu bir Devlet, hukuk sistemi birleştirilmiş bir Devlet uygulamak zorunda değil ise, sözleşmeyi uygulamak zorunda değildir.

Madde 34

Sözleşmenin, iki sözleşmeye de taraf Devletler arasında, uygulama alanına giren konularda, "küçüklerin korunması konusunda makamların yetkileri ve uygulanacak kanuna dair 5 Ekim 1961 sözleşmesi"ne göre önceliği vardır. Ayrıca, sözleşme, kanuna aykırı olarak yeri değiştirilen veya alıkonan çocuğun geri dönmesi veya ziyaret hakkının organize edilmesi için menşe Devleti ve talepte bulunan Devleti bağlayan başka bir uluslararası belgenin, keza, talepte bulunulan Devletin başka bir kanununun ileri sürülmesini engellemez.

Madde 35

Sözleşme, taraf Devletler arasında sadece, bu Devletlerde yürürlüğe girmesinden sonra meydana gelen kaçırma veya kanuna aykırı olarak geri dönmeme hallerine uygulanır.

39. ve 40. maddeler uyarınca bir beyanda bulunulmuş ise, yukarıdaki fıkrada taraf Devlete yapılan atıf, sözleşmenin uygulandığı toprak birimin veya birimlerini kasteder.

Madde 36

Sözleşme, iki veya daha fazla taraf Devletin, çocuğun, geri dönmesinin sebep olabileceği kısıtlamaları önlemek üzere, sözleşmenin, bu gibi

kısıtlamalar meydana getirebilecek maddelerinin yok hükmünde sayılması hususunda anlaşmalarına engel teşkil etmez.

BÖLÜM VI- NİHAİ HÜKÜMLER

Madde 37

Sözleşme, Lahey Uluslararası Hususi Hukuk Konferansının Ondördüncü toplantısına üye Devletlerin imzasına açıktır.

Sözleşme onaylanır, kabul edilir veya tasvip edilir ve onay, kabul veya tasvip belgeleri Hollanda Krallığı Dışişleri Bakanlığına tevdi edilir.

Madde 38

Her diğer Devlet sözleşmeye katılabilir.

Katılma belgesi Hollanda Krallığı Dışişleri Bakanlığına tevdi edilir.

Sözleşme, katılan Devlet için, katılma belgesinin tevdiinden sonraki üçüncü ayın ilk günü yürürlüğe girer. Katılma sadece, katılan Devletle, bu katılmayı kabul etmiş olduğunu beyan eden taraf Devletler arasındaki ilişkilerde geçerli olur. Böyle bir beyanın, katılmayı müteakip, onaylayan, kabul eden veya tasvip eden üye Devletler tarafından da yapılması gerekir. Söz konusu beyan Hollanda Krallığı Dışişleri Bakanlığına tevdi edilir. Hollanda Krallığı Dışişleri Bakanlığı, onaylı bir örneği, taraf Devletlerin her birine, diplomatik yoldan gönderir.

Sözleşme, katılan Devlet ile bu katılmayı kabul ettiğini beyan eden Devlet arasında, kabul beyanının tevdiinden sonraki üçüncü ayın ilk günü yürürlüğe girer.

Madde 39

Devletler, imza, onay, kabul, tasvip veya katılma anında, sözleşmenin, uluslararası alanda temsil ettiği toprakların tümünü veya bunların birini veya birkaçını kapsadığını beyan edebilirler. Söz konusu beyan, bu Devlet için, yürürlüğe girdiği an, geçerlilik kazanır.

Söz konusu beyan ve müteakip teşmiller Hollanda Krallığı Dışişleri Bakanlığına tebliğ edilir.

Madde 40

Bu sözleşmenin düzenlediği konulara uygulanan iki veya daha fazla toprak birimine sahip bir taraf Devlet, imza, onay, kabul, tasvip veya katılma anında, işbu sözleşmenin tüm toprak birimlerine veya sadece birine veya birkaçına uygulanacağını beyan edebilir ve her an, yeni bir beyanda bulunmak suretiyle bu beyanını tadil edebilir.

Bu beyanlar Hollanda Krallığı Dışişleri Bakanlığına tebliğ edilir ve sözleşmenin uygulanacağı toprak birimleri sarahaten belirtilir.

Madde 41

Taraf bir Devletin, yürütme, adli ve yasama sistemlerinin, bu Devletin merkezi ve diğer makamları arasında paylaşıldığı bir hükümet sistemine sahip olması halinde, sözleşmenin imzası, onayı, kabulü veya tasvibi veya sözleşmeye katılma veya 40. madde uyarınca yapılan beyan, bu Devlet iç yetki paylaşımı açısından hiçbir sonuç getirmez.

Madde 42

Taraf Devletler, en geç, onay, kabul, tasvip veya katılma anında, veya 39. ve 40. maddelere göre yapılan beyan anında, 24. madde ile 26. madde 3. fıkrada öngörülen çekincelerden birini veya her ikisini koyabilirler. Başka hiçbir çekince kabul edilmez.

Taraf Devletler, koydukları çekinceyi her an geri çekebilirler. Geri çekme Hollanda Krallığı Dışişleri Bakanlığına tebliğ edilebilir.

Çekinince, yukarıdaki fıkrada sözü edilen tebliğden sonraki üçüncü ayın ilk günü geçerliliğini kaybeder.

Madde 43

Sözleşme, 37 ve 38. maddelerde öngörülen, üçüncü onay, kabul, tasvip veya katılma belgesinin tevdiinden sonraki üçüncü ayın ilk günü yürürlüğe girer.

Müteakiben sözleşme,

1- Daha sonra onaylayan, kabul eden, tasvip eden veya katılan Devletler için, onay, kabul, tasvip veya katılma belgesinin tevdiinden sonraki üçüncü ayın ilk günü;

2- Sözleşmenin, 39. ve 40. maddeler uyarınca teşmil edildiği topraklar

veya toprak birimleri için, sözkonusu maddelerde öngörülen tebliğden sonraki üçüncü ayın ilk günü; yürürlüğe girer.

Madde 44

Sözleşme, 43. madde, 1. fıkra uyarınca yürürlüğe girdiği tarihten itibaren, daha sonra onaylayan, kabul eden veya tasvip eden veya katılan Devletleri de kapsamak üzere beş yıllıktır.

Sözleşme, fesih hariç, zımmi olarak beş yıldan beş yıla yenilenir.

Fesih, beş yıllık sürenin sona ermesinden en az altı ay önce Hollanda Krallığı Dışişleri Bakanlığına tebliğ edilir. Fesih, sözleşmenin uygulandığı toprakların veya toprak birimlerinin bazıları ile sınırlı olabilir.

Fesih, sadece tebliğ eden Devlet için geçerlidir. Sözleşme diğer taraf Devletler için yürürlükte kalır.

Madde 45

Hollanda Krallığı Dışişleri Bakanlığı, Konferans Üyesi Devletlere ve 38. madde hükümleri uyarınca katılan devletlere:

- 1- 37. maddede öngörülen, imza, onay, kabul ve tasvipleri;
 - 2- 38. maddede öngörülen katılmaları;
 - 3- Sözleşmenin 43. madde hükümleri uyarınca yürürlüğe gireceği tarihleri;
 - 4- 39. maddede öngörülen teşmilleri;
 - 5- 38 ve 40. maddelerde yer alan beyanları;
 - 6- 24. maddede ve 26. maddenin 3. fıkrasında öngörülen çekinceleri ve 42. maddede öngörülen çekince geri çekmelerini;
 - 7- 44. maddede öngörülen fesihleri;
- tebliğ eder.

İşbu sözleşmeyi, aşağıda imzası bulunan, usulüne uygun şekilde yetkilendirilenler imzalamışlardır.

Lahey'de 25 Ekim 1980'de, her iki metin aynı şekilde geçerli olmak üzere, Fransızca ve İngilizce olarak, Hollanda Hükümeti arşivlerine teslim edilecek ve onaylı bir örneği, diplomatik yoldan Lahey Uluslararası Hususi Hukuk Konferansı Ondördüncü Toplantısı Üyesi Devletlere tevdi edilecek tek bir nüsha olarak tanzim edilmiştir.

ÇEKİNCE METNİNİN TÜRKÇE TERCÜMESİ

ULUSLARARASI ÇOCUK KAÇIRMANIN HUKUKİ VEÇHELERİNE DAİR

25 EKİM 1980 TARİHLİ LAHEY SÖZLEŞMESİNİN 45. MADDESİ UYARINCA:

Hollanda Krallığı Dışişleri Bakanlığı, 25 Ekim 1980 tarihli Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukuki Veçhelerine Dair Sözleşme'nin depoziter devleti olarak, Lahey Devletler Özel Hukuk Konferansı üyelerine ve Sözleşmeye katılmış devletlere, Sözleşmenin Türkiye Cumhuriyeti Büyükelçisi Baki İlkin tarafından, 21 Ocak 1998 tarihinde aşağıda bulunan çekince konularak imzalandığı bilgisini sunmaktan şeref duyar.

"..... 26. Maddenin 3. paragrafı; Türkiye Cumhuriyeti mahkeme masraflarından veya kanuni danışman ve müşavirlerin katılımından doğan masraflar ile çocuğun iadesi sebebiyle doğan masrafları üstlenmemektedir."

Convention sur les aspects civils de l'enlèvement
international d'enfants
Convention on the Civil Aspects of International
Child Abduction

FRANSIZCA METİN

Convention adoptée par
la Quatorzième session et
signée le 25 octobre 1980(1)

CONVENTION SUR LES ESPETS CIVILS DE L'ENLEVEMENT INTERNATIONAL D'ENFANTS

Les Etats signataires de la présente Convention, Profondement convaincus que l'intérêt de l'enfant est d'une importance primordiale pour toute question relative à sa garde,
Desirant protéger l'enfant, sur le plan international, contre les effets nuisibles d'un déplacement ou d'un non-retour illicites et établir des procédures en vue de garantir le retour immédiat de l'enfant dans l'Etat de sa résidence habituelle, ainsi que d'assurer la protection du droit de visite,
Ont résolu de conclure une Convention à cet effet, et sont convenus des

dispositions suivantes:

CHAPITRE I-CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION Article premier

La presente Convention a pour objet:

a d'assurer le retour immediat des enfants deplaces ou retenus illicitement dans tout Etat contractant; b de faire respecter effectivement dans les autres Etats contractants les droits de garde et de visite existant dans un

Etat contractant.

Article 2

Les Etats contractants prennent toutes mesures appropriees pour assurer, dans les limites de leur territoire, la realisation des objectifs de la Convention. A cet effet, ils doivent recourir a leurs procedures d'urgence.

Article 3

Le deplacement ou le non-retour d'un enfant est considere comme illicite: a lorsqu'il a lieu en violation d'un droit de garde, attribue a une personne, une institution ou tout autre organisme, seul ou conjointement, par le droit de l'Etat dans lequel l'enfant avait sa residence habituelle immediatement avant son deplacement ou son non-retour; et b que ce droit etait exerce de facon effective seul ou conjointement, au moment du deplacement ou du non-retour, ou l'eut ete si de tels evenements n'etaient survenus. Le droit de garde vise en a peut notamment resulter d'une attribution de plein droit, d'une decision judiciaire ou administrative, ou d'un accord en vigueur selon le droit de cet Etat.

(1) Extrait de l'Acte final de la Quatorzieme session, signe le 25 octobre 1980; pour le texte complet de l'Acte final, voir Actes et documents de la Quatorzieme Session (1980). tome I, Matieres diverses.

İNGİLİZCE METİN

Convention adopted by
the Fourteenth Session and
signed on the 25th of October 1980(1)

CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION

The States signatory to the present Convention, Firmly convinced that the interests of children are of paramount importance in matters relating to their custody, Desiring to protect children internationally from the harmful effects of their wrongful removal or retention and to establish procedures to ensure their prompt return to the State of their habitual residence, as well as to secure protection for rights of access, Have resolved to conclude a Convention to this effect, and have agreed upon the following provisions-

CHAPTER I- SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

The objects of the present Convention area to secure the prompt return of children wrongfully removed to or retained in any Contracting State; and b to ensure that rights of custody and of access under the law of one Contracting State are effectively respected in the other Contracting States.

Article 2

Contracting States shall take all appropriate measures to secure within their territories the implementation of the objects of the Convention. For this purpose they shall use the most expeditious procedures available.

Article 3

The removal or the retention of a child is to be considered wrongful where- a it is in breach of rights of custody attributed to a person, an institution or any other body, either jointly or alone, under the law of the State in which the child was habitually resident immediately before the removal or retention; and b at the time of removal or retention those rights were actually exercised, either jointly or alone, or would have been so exercised but for the removal or retention. The rights of custody mentioned in sub-paragraph a above, may arise in particular by operation of law or by reason of a judicial or administrative decision, or by reason of an agreement having legal effect under the law of that State.

(1) Extract from the Final Act of the Fourteenth Session, signed on the 25th

of October 1980; for the complete text of the Final Act, see Acts and Documents of the Fourteenth Session (1980), Book I. Miscellaneous matters.

FRANSIZCA METİN

Article 4

La Convention s'applique a tout enfant qui avait sa residence habituelle dans un Etat contractant immediatement avant l'atteinte aux droits de garde ou de visite. L'application de la Convention cesse lorsque l'enfant parvient a l'age de 16 ans.

Article 5

Au sens de la presente Convention:

- a le <> comprend le droit portant sur les soins de la personne de l'enfant, et en particulier celui de decider de son lieu de residence;
- b le <> comprend le droit d'emmener l'enfant pour une periode limitee dans un lieu autre que celui de sa residence habituelle.

CHAPITRE II- AUTORITES CENTRALES

Article 6

Chaque Etat contractant designe une Autorite centrale chargee de satisfaire aux obligations qui lui sont imposees par la Convention. Un Etat federal, un Etat dans lequel plusieurs systemes de droit sont en vigueur ou un Etat ayant des organisations territoriales autonomes, est libre de designer plus d'une Autorite centrale et de specifier l'etendue territoriale des pouvoirs de chacune de ces Autorites. L'Etat qui fait usage de cette faculte designe l'Autorite centrale a laquelle les demandes peuvent etre adressees en vue de leur transmission a l'Autorite centrale competente au sein de cet Etat.

Article 7

Les Autorites centrales doivent cooperer entre elles et promouvoir une collaboration entre les autorites competentes dans leurs Etats respectifs, pour assurer le retour immediat des enfants et realiser les autres objectifs de la presente Convention. En particulier, soit directement, soit avec le concours de tout intermediaire elles doivent prendre toutes les mesures appropriees:

- a pour localiser un enfant deplace ou retenu illicitement;
- b pour prevenir de nouveaux dangers pour l'enfant ou des prejudices pour les parties concernees, en prenant ou faisant prendre des mesures provisoires;
- c pour assurer la remise volontaire de l'enfant ou faciliter une solution amiable;
- d pour echanger, si cela s'avere utile, des informations relatives a la situation sociale de l'enfant;
- e pour fournir des informations generales concernant le droit de leur Etat relatives a l'application de la Convention;
- f pour introduire ou favoriser l'ouverture d'une procedure judiciaire ou administrative, afin d'obtenir le retour de l'enfant et, le cas echeant, de permettre l'organisation ou l'exercice effectif du droit de visite;
- g pour accorder ou faciliter, le cas echeant, l'obtention de l'assistance judiciaire et juridique, y compris la participation d'un avocat;
- h pour assurer, sur le plan administratif, si necessaire et opportun, le retour sans danger de l'enfant;
- i pour se tenir mutuellement informees sur le fonctionnement de la Convention et, autant que possible, lever les obstacles eventuellement rencontres lors de son application.

İNGİLİZCE METİN

Article 4

The Convention shall apply to any child who was habitually resident in a Contracting State immediately before any breach of custody or access rights. The Convention shall cease to apply when the child attains the age of 16 years.

Article 5

For the purposes of this Convention a 'rights of custody' shall include rights relating to the care of the person of the child and, in particular, the right

to determine the child's place of residence;
b 'rights of access' shall include the right to take a child for a limited period of time to a place other than the child's habitual residence.

CHAPTER II- CENTRAL AUTHORITIES

Article 6

A Contracting State shall designate a Central Authority to discharge the duties which are imposed by the Convention upon such authorities. Federal States, States with more than one system of law or States having autonomous territorial organizations shall be free to appoint more than one Central Authority and to specify the territorial extent of their powers. Where a State has appointed more than one Central Authority, it shall designate the Central Authority to which applications may be addressed for transmission to the appropriate Central Authority within that State.

Article 7

Central Authorities shall co-operate with each other and promote co-operation amongst the competent authorities in their respective States to secure the prompt return of children and to achieve the other objects of this Convention. In particular, either directly or through any intermediary, they shall take all appropriate measures- a to discover the whereabouts of a child who has been wrongfully removed or retained; b to prevent further harm to the child or prejudice to interested parties by taking or causing to be taken provisional measures; c to secure the voluntary return of the child or to bring about an amicable resolution of the issues; d to exchange, where desirable, information relating to the social background of the child; e to provide information of a general character as to the law of their State in connection with the application of the Convention; f to initiate or facilitate the institution of judicial or administrative proceedings with a view to obtaining the return of the child and, in a proper case, to make arrangements for organizing or securing the effective exercise of rights of access; g where the circumstances so require, to provide or facilitate the provision of legal aid and advice; including the participation of legal counsel and advisers; h to provide such administrative arrangements as may be necessary and appropriate to secure the safe return of the child; i to keep each other informed with respect to the operation of this Convention and, as far as possible, to eliminate any obstacles to its application.

FRANSIZCA METİN

CHAPITRE III- RETOUR DE L'ENFANT

Article 8

La personne, l'institution ou l'organisme qui pretend qu'un enfant a ete deplace ou retenu en violation d'un droit de garde peut saisir soit l'Autorite centrale de la residence habituelle de l'enfant, soit celle de tout autre Etat contractant, pour que celles-ci pretent leur assistance en vue d'assurer le retour de l'enfant. La demande doit contenir:

a des informations portant sur l'identite du demandeur, de l'enfant et de la personne dont il est allegue qu'elle a emmene ou retenu l'enfant;
b la date de naissance de l'enfant, s'il est possible de se la procurer;
c les motifs sur lesquels se base le demandeur pour reclamer le retour de l'enfant;

d toutes informations disponibles concernant la localisation de l'enfant et l'identite de la personne avec laquelle l'enfant est presume se trouver.

La demande peut etre accompagnee ou completee par:

e une copie authentifiee de toute decision ou de tout accord utiles;
f une attestation ou une declaration avec affirmation emanant de l'Autorite centrale, ou d'une autre autorite competente de l'Etat de la residence habituelle, ou d'une personne qualifiee, concernant le droit de l'Etat en la matiere;
g tout autre document utile.

Article 9

Quand l'Autorite centrale qui est saisie d'une demande en vertu de l'article 8 a des raisons de penser que l'enfant se trouve dans un autre Etat contractant, elle transmet la demande directement et sans delai a

L'Autorite centrale de cet Etat contractant et en informe l'Autorite centrale requerrante ou, le cas echeant, le demandeur.

Article 10

L'Autorite centrale de l'Etat ou se trouve l'enfant prendra ou fera prendre toute mesure propre a assurer sa remise volontaire.

Article 11

Les autorites judiciaires ou administratives de tout Etat contractant doivent proceder d'urgence en vue du retour de l'enfant. Lorsque l'autorite judiciaire ou administrative saisie n'a pas statue dans un delai de six semaines a partir de sa saisine, le demandeur ou l'Autorite centrale de l'Etat requis, de sa propre initiative ou sur requete de l'Autorite centrale de l'Etat requerant, peut demander une declaration sur les raisons de ce retard. Si la reponse est reue par l'Autorite centrale de l'Etat requis, cette Autorite doit la transmettre a l'Autorite centrale de l'Etat requerant ou, le cas echeant, au demandeur.

Article 12

Lorsqu'un enfant a ete deplace ou retenu illicitement au sens de l'article 3 et qu'une periode de moins d'un an s'est ecoulee a partir du deplacement ou du non-retour au moment de l'introduction de la demande devant l'autorite judiciaire ou administrative de l'Etat contractant ou se trouve l'enfant, l'autorite saisie ordonne son retour immediat. L'autorite judiciaire ou administrative, meme saisie apres l'expiration de la periode d'un an prevue a l'aleine precedent, doit aussi ordonner le retour de l'enfant, a moins qu'il ne soit etabli que l'enfant s'est integre dans son nouveau milieu. Lorsque l'autorite judiciaire ou administrative de l'Etat requis a des raisons de croire que l'enfant a ete emmene

İNGİLİZCE METİN

CHAPTER III- RETURN OF CHILDREN

Article 8

Any person, institution or other body claiming that a child has been removed or retained in breach of custody rights may apply either to the Central Authority of the child's habitual residence or to the Central Authority of any other Contracting State for assistance in securing the return of the child.

The application shall contain a information concerning the identity of the applicant, of the child and of the person alleged to have removed or retained the child;

b where available, the date of birth of the child;

c the grounds on which the applicant's claim for return of the child is based;

d all available information relating to the whereabouts of the child and the identity of the person with whom the child is presumed to be.

The application may be accompanied or supplemented by-

e an authenticated copy of any relevant decision or agreement;

f a certificate or an affidavit emanating from a Central

Authority, or other competent authority of the State of the

child's habitual residence, or from a qualified person, concerning the relevant law of that State;

g any other relevant document.

Article 9

If the Central Authority which receives an application referred to in Article 8 has reason to believe that the child is in another Contracting State, it shall directly and without delay transmit the application to the Central Authority of that Contracting State and inform the requesting Central Authority, or the applicant, as the case may be.

Article 10

The Central Authority of the State where the child is shall take or cause to be taken all appropriate measures in order to obtain the voluntary return of the child.

Article 11

The judicial or administrative authorities of Contracting States shall act

expeditiously in proceedings for the return of children. If the judicial or administrative authority concerned has not reached a decision within six weeks from the date of commencement of the proceedings, the applicant or the Central Authority of the requested State, on its own initiative or if asked by the Central Authority of the requesting State, shall have the right to request a statement of the reasons for the delay. If a reply is received by the Central Authority of the requested State, that Authority shall transmit the reply to the Central Authority of the requesting State, or to the applicant, as the case may be.

Article 12

Where a child has been wrongfully removed or retained in terms of Article 3 and, at the date of the commencement of the proceedings before the judicial or administrative authority of the Contracting State where the child is, a period of less than one year has elapsed from the date of the wrongful removal or retention, the authority concerned shall order the return of the child forthwith. The judicial or administrative authority, even where the proceedings have been commenced after the expiration of the period of one year referred to in the preceding paragraph, shall also order the return of the child, unless it is demonstrated that the child is now settled in its new environment.

Where the judicial or administrative authority in the requested State has reason to believe that the child has been

FRANSIZCA METİN

dans un autre Etat, elle peut suspendre la procedure ou rejeter la demande de retour de l'enfant.

Article 13

Nonobstant les dispositions de l'article precedent, l'autorite judiciaire ou administrative de l'Etat requis n'est pas tenue d'ordonner le retour de l'enfant, lorsque la personne, l'institution ou l'organisme qui s'oppose a son retour etablit:

a que la personne, l'institution ou l'organisme qui avait le soin de la personne de l'enfant n'exerçait pas effectivement le droit de garde a l'epoque du deplacement ou du nonretour, ou avait consenti ou a acquiesce posterieurement a ce deplacement ou a ce non-retour; ou

b qu'il existe un risque grave que le retour de l'enfant ne l'expose a un danger physique ou psychique, ou de toute autre maniere ne le place dans une situation intolerable. L'autorite judiciaire ou administrative peut aussi refuser d'ordonner le retour de l'enfant si elle constate que celui-ci s'oppose a son retour et qu'il a atteint un age et une maturite ou il se revela approprie de tenir compte de cette opinion. Dans l'appréciation des circonstances visees dans cet article, les autorites judiciaires ou administratives doivent tenir compte des informations fournies par l'Autorite centrale ou toute autre autorite competente de l'Etat de la residence habituelle de l'enfant sur sa situation sociale.

Article 14

Pour determiner l'existence d'un deplacement ou d'un non-retour illicite au sens de l'article 3, l'autorite judiciaire ou administrative de l'Etat requis peut tenir compte directement du droit et des decisions judiciaires ou administratives reconnues formellement ou non dans l'Etat de la residence habituelle de l'enfant, sans avoir recours aux procedures specifiques sur la preuve de ce droit ou pour la reconnaissance des decisions etrangeres qui seraient autrement applicables.

Article 15

Les autorites judiciaires ou administratives d'un Etat contractant peuvent, avant d'ordonner le retour de l'enfant, demander la production par le demandeur d'une decision ou d'une attestation emanant des autorites de l'Etat de la residence habituelle de l'enfant constatant que le deplacement ou le non-retour etait illicite au sens de l'article 3 de la Convention, dans la mesure ou cette decision ou cette attestation peut etre obtenue dans cet Etat. Les Autorites centrales des Etats contractants assistent dans la mesure du possible le demandeur pour obtenir une telle decision ou attestation.

Article 16

Après avoir été informées du déplacement illicite d'un enfant ou de son non-retour dans le cadre de l'article 3, les autorités judiciaires ou administratives de l'Etat contractant ou l'enfant a été déplacé ou retenu ne pourront statuer sur le fond du droit de garde jusqu'à ce qu'il soit établi que les conditions de la présente Convention pour un retour de l'enfant ne sont pas réunies, ou jusqu'à ce qu'une période raisonnable ne se soit écoulée sans qu'une demande en application de la Convention n'ait été faite.

Article 17

Le seul fait qu'une décision relative à la garde ait été rendue ou soit susceptible d'être reconnue dans l'Etat requis ne peut justifier le refus de renvoyer l'enfant dans le cadre de cette Convention, mais les autorités judiciaires ou administratives de l'Etat requis peuvent prendre en considération les motifs de cette décision qui rentreraient dans le cadre de l'application de la Convention.

Article 18

Les dispositions de ce chapitre ne limitent pas le pouvoir de l'autorité judiciaire ou administrative d'ordonner le retour de l'enfant à tout moment.

İNGİLİZCE METİN

taken to another State, it may stay the proceedings or dismiss the application for the return of the child.

Article 13

Notwithstanding the provisions of the preceding Article, the judicial or administrative authority of the requested State is not bound to order the return of the child if the person, institution or other body which opposes its return establishes that-

a the person, institution or other body having the care of the person of the child was not actually exercising the custody rights at the time of removal or retention, or had consented to or subsequently acquiesced in the removal or retention; or

b there is a grave risk that his or her return would expose the child to physical or psychological harm or otherwise place the child in an intolerable situation. The judicial or administrative authority may also refuse to order the return of the child if it finds that the child objects to being returned and has attained an age and degree of maturity at which it is appropriate to take account of its views.

In considering the circumstances referred to in this Article, the judicial and administrative authorities shall take into account the information relating to the social background of the child provided by the Central Authority or other competent authority of the child's habitual residence.

Article 14

In ascertaining whether there has been a wrongful removal or retention within the meaning of Article 3, the judicial or administrative authorities of the requested State may take notice directly of the law of, and of judicial or administrative decisions, formally recognized or not in the State of the habitual residence of the child, without recourse to the specific procedures for the proof of that law or for the recognition of foreign decisions which would otherwise be applicable.

Article 15

The judicial or administrative authorities of a Contracting State may, prior to the making of an order for the return of the child, request that the applicant obtain from the authorities of the State of the habitual residence of the child a decision or other determination that the removal or retention was wrongful within the meaning of Article 3 of the Convention, where such a decision or determination may be obtained in that State. The Central Authorities of the Contracting States shall so far as practicable assist applicants to obtain such a decision or determination.

Article 16

After receiving notice of a wrongful removal or retention of a child in the sense of Article 3, the judicial or administrative authorities of the Contracting State to which the child has been removed or

in which it has been retained shall not decide on the merits of rights of custody until it has been determined that the child is not to be returned under this Convention or unless an application under this Convention is not lodged within a reasonable time following receipt of the notice.

Article 17

The sole fact that a decision relating to custody has been given in or is entitled to recognition in the requested State shall not be a ground for refusing to return a child under this Convention, but the judicial or administrative authorities of the requested State may take account of the reasons for that decision in applying this Convention.

Article 18

The provisions of this Chapter do not limit the power of a judicial or administrative authority to order the return of the child at any time.

FRANSIZCA METİN

Article 19

Une decision sur le retour de l'enfant rendue dans le cadre de la Convention n'affecte pas le fond du droit de garde.

Article 20

Le retour de l'enfant conformement aux dispositions de l'article 12 peut etre refuse quand il ne serait pas permis par les principes fondamentaux de l'Etat requis sur la sauve- garde des droits de l'homme et des libertes fondamentales.

CHAPITRE IV- DROIT DE VISITE

Article 21

Une demande visant l'organisation ou la protection de l'exercice effectif d'un droit de visite peut etre adressee a l'Autorite centrale d'un Etat contractant selon les memes modalites qu'une demande visant au retour de l'enfant.

Les Autorites centrales sont liees par les obligations de cooperation visees a l'article 7 pour assurer l'exercice paisible du droit de visite et l'accomplissement de toute condition a laquelle l'exercice de ce droit serait soumis, et pour que soient leves, dans toute la mesure du possible, les obstacles de nature a s'y opposer.

Les Autorites centrales, soit directement, soit par des intermediaires, peuvent entamer ou favoriser une procedure legale en vue d'organiser ou de proteger le droit de visite et les conditions auxquelles l'exercice de ce droit pourrait etre soumis.

CHAPITRE V- DISPOSITIONS GENERALES

Article 22

Aucune caution ni aucun depot, sous quelque denomination que ce soit, ne peut etre impose pour garantir le paiement des frais et depens dans le contexte des procedures judiciaires ou administratives visees par la Convention.

Article 23

Aucune legalisation ni formalite similaire ne sera requise dans le contexte de la Convention.

Article 24

Toute demande, communication ou autre document sont envoyes dans leur langue originale a l'Autorite centrale de l'Etat requis et accompagnes d'une traduction dans la langue officielle ou l'une des langues officielles de cet Etat ou, lorsque cette traduction est difficilement realisable, d'une traduction en français ou en anglais.

Toutefois, un Etat contractant pourra, en faisant la reserve prevue a l'article 42, s'opposer a l'utilisation soit du français, soit de l'anglais, dans toute demande, communication ou autre document adresses a son Autorite centrale.

Article 25

Les ressortissants d'un Etat contractant et les personnes qui resident habituellement dans cet Etat auront droit, pour tout ce qui concerne l'application de la Convention, a l'assistance judiciaire et juridique dans tout autre Etat contractant, dans les memes conditions que s'ils etaient

eux-memes ressortissants de cet autre Etat et y residiaient habituellement.

Article 26

Chaque Autorite centrale supportera ses propres frais en appliquant la Convention.

L'Autorite centrale et les autres services publics des Etats contractants n'imposeront aucun frais en relation avec les demandes introduites en application de la Convention. Notamment, ils ne peuvent reclamer du demandeur le paiement des frais et depens du proces ou, eventuellement, des frais entraines par la participation d'un avocat. Cependant, ils peuvent demander le paiement des depenses causees ou qui seraient causees par les operations liees au retour de l'enfant.

İNGİLİZCE METİN

Article 19

A decision under this Convention concerning the return of the child shall not be taken to be a determination on the merits of any custody issue.

Article 20

The return of the child under the provisions of Article 12 may be refused if this would not be permitted by the fundamental principles of the requested State relating to the protection of human rights and fundamental freedoms.

CHAPTER IV- RIGHTS OF ACCESS

Article 21

An application to make arrangements for organizing or securing the effective exercise of rights of access may be presented to the Central Authorities of the Contracting States in the same way as an application for the return of a child.

The Central Authorities are bound by the obligations of co-operation which are set forth in Article 7 to promote the peaceful enjoyment of access rights and the fulfilment of any conditions to which the exercise of those rights may be subject. The Central Authorities shall take steps to remove, as far as possible, all obstacles to the exercise of such rights. The Central Authorities, either directly or through intermediaries, may initiate or assist in the institution of proceedings with a view to organizing or protecting these rights and securing respect for the conditions to which the exercise of these rights may be subject.

CHAPTER V- GENERAL PROVISIONS

Article 22

No security, bond or deposit, however described, shall be required to guarantee the payment of costs and expenses in the judicial or administrative proceedings falling within the scope of this Convention.

Article 23

No legalization or similar formality may be required in the context of this Convention.

Article 24

Any application, communication or other document sent to the Central Authority of the requested State shall be in the original language, and shall be accompanied by a translation into the official language or one of the official languages of the requested State or, where that is not feasible, a translation into French or English. However, a Contracting State may, by making a reservation in accordance with Article 42, object to the use of either French or English, but not both, in any application, communication or other document sent to its Central Authority.

Article 25

Nationals of the Contracting States and persons who are habitually resident within those States shall be entitled in matters concerned with the application of this Convention to legal aid and advice in any other Contracting State on the same conditions as if they themselves were nationals of and habitually resident in that State.

Article 26

Each Central Authority shall bear its own costs in applying this Convention. Central Authorities and other public services of Contracting States shall not impose any charges in relation to applications submitted under this Convention. In particular, they may not require any payment from the applicant towards the costs and expenses of the proceedings or, where applicable, those arising from the participation of legal counsel or advisers. However, they may require the payment of the expenses incurred or to be incurred in implementing the return of the child.

FRANSIZCA METİN

Toutefois, un Etat contractant pourra, en faisant la reserve prevue a l'article 42, declarer qu'il n'est tenu au paiement des frais vises a l'alinéa precedent, lies a la participation d'un avocat ou d'un conseiller juridique, ou aux frais de justice, que dans la mesure ou ces couts peuvent etre couverts par son systeme d'assistance judiciaire et juridique. En ordonnant le retour de l'enfant ou en statuant sur le droit de visite dans le cadre de la Convention, l'autorite judiciaire ou administrative peut, le cas echeant, mettre a la charge de la personne qui a deplace ou qui a retenu l'enfant, ou qui a empeche l'exercice du droit de visite, le paiement de tous frais necessaires engages par le demandeur ou en son nom, notamment des frais de voyage, des frais de representation judiciaire du demandeur et de retour de l'enfant, ainsi que de tous les couts et depenses faits pour localiser l'enfant.

Article 27

Lorsqu'il est manifeste que les conditions requises par la Convention ne sont pas remplies ou que la demande n'est pas fondee, une Autorite centrale n'est pas tenue d'accepter une telle demande. En ce cas, elle informe immediatement de ses motifs le demandeur ou, le cas echeant, l'Autorite centrale qui lui a transmis la demande.

Article 28

Une Autorite centrale peut exiger que la demande soit accompagnee d'une autorisation par ecrit lui donnant le pouvoir d'agir pour le compte du demandeur, ou de designer un representant habilite a agir en son nom.

Article 29

La Convention ne fait pas obstacle a la faculte pour la personne, l'institution ou l'organisme qui pretend qu'il y a eu une violation du droit de garde ou de visite au sens des articles 3 ou 21 de s'adresser directement aux autorites judiciaires ou administratives des Etats contractants, par application ou non des dispositions de la Convention.

Article 30

Toute demande, soumise a l'Autorite centrale ou directement aux autorites judiciaires ou administratives d'un Etat contractant par application de la Convention, ainsi que tout document ou information qui y serait annexe ou fourni par une Autorite centrale, seront recevables devant les tribunaux ou les autorites administratives des Etats contractants.

Article 31

Au regard d'un Etat qui connait en matiere de garde des enfants deux ou plusieurs systemes de droit applicables dans des unites territoriales differentes:

- a toute reference a la residence habituelle dans cet Etat vise la residence habituelle dans une unite territoriale de cet Etat;
- b toute reference a la loi de l'Etat de la residence habituelle vise la loi de l'unite territoriale dans laquelle l'enfant a sa residence habituelle.

Article 32

Au regard d'un Etat connaissant en matiere de garde des enfants deux ou plusieurs systemes de droit applicables a des categories differentes de personnes, toute reference a la loi de cet Etat vise le systeme de droit designe par le droit de celui-ci.

Article 33

Un Etat dans lequel differentes unites territoriales ont leurs propres regles

de droit en matiere de garde des enfants ne sera pas tenu d'appliquer la Convention lorsqu'un Etat dont le systeme de droit est unifie ne serait pas tenu de l'appliquer.

INGİLİZCE METİN

However, a Contracting State may, by making a reservation in accordance with Article 42, declare that it shall not be bound to assume any costs referred to in the preceding paragraph resulting from the participation of legal counsel or advisers or from court proceedings, except insofar as those costs may be covered by its system of legal aid and advice.

Upon ordering the return of a child or issuing an order concerning rights of access under this Convention, the judicial or administrative authorities may, where appropriate, direct the person who removed or retained the child, or who prevented the exercise of rights of access, to pay necessary expenses incurred by or on behalf of the applicant, including travel expenses, any costs incurred or payments made for locating the child, the costs of legal representation of the applicant, and those of returning the child.

Article 27

When it is manifest that the requirements of this Convention are not fulfilled or that the application is otherwise not well founded, a Central Authority is not bound to accept the application. In that case, the Central Authority shall forthwith inform the applicant or the Central Authority through which the application was submitted, as the case may be, of its reasons.

Article 28

A Central Authority may require that the application be accompanied by a written authorization empowering it to act on behalf of the applicant, or to designate a representative so to act.

Article 29

This Convention shall not preclude any person, institution or body who claims that there has been a breach of custody or access rights within the meaning of Article 3 or 21 from applying directly to the judicial or administrative authorities of a Contracting State, whether or not under the provisions of this Convention.

Article 30

Any application submitted to the Central Authorities or directly to the judicial or administrative authorities of a Contracting State in accordance with the terms of this Convention, together with documents and any other information appended thereto or provided by a Central Authority, shall be admissible in the courts or administrative authorities of the Contracting States.

Article 31

In relation to a State which in matters of custody of children has two or more systems of law applicable in different territorial units-

- a any reference to habitual residence in that State shall be construed as referring to habitual residence in a territorial unit of that State;
- b any reference to the law of the State of habitual residence shall be construed as referring to the law of the territorial unit in that State where the child habitually resides.

Article 32

In relation to a State which in matters of custody of children has two or more systems of law applicable to different categories of persons, any reference to the law of that State shall be construed as referring to the legal system specified by the law of that State.

Article 33

A State within which different territorial units have their own rules of law in respect of custody of children shall not be bound to apply this Convention where a State with a unified system of law would not be bound to do so.

FRANŞIZCA METİN

Article 34

Dans les matieres auxquelles elle s'applique, la Convention prevaut sur la

Convention du 5 octobre 1961 concernant la competence des autorites et la loi applicable en matiere de protection des mineurs, entre les Etats Parties aux deux Conventions. Par ailleurs, la presente Convention n'empêche pas qu'un autre instrument international liant l'Etat d'origine et l'Etat requis, ni que le droit non conventionnel de l'Etat requis, ne soient invoques pour obtenir le retour d'un enfant qui a ete deplace ou retenu illicitement ou pour organiser le droit de visite.

Article 35

La Convention ne s'applique entre les Etats contractants qu'aux enlevements ou aux non-retours illicites qui se sont produits apres son entree en vigueur dans ces Etats. Si une declaration a ete faite conformement aux articles 39 ou 40, la reference a un Etat contractant faite a l'alinéa precedent signifie l'unite ou les unites territoriales auxquelles la Convention s'applique.

Article 36

Rien dans la Convention n'empêche deux ou plusieurs Etats contractants, afin de limiter les restrictions auxquelles le retour de l'enfant peut etre soumis, de convenir entre eux de déroger a celles de ses dispositions qui peuvent impliquer de telles restrictions.

CHAPITRE VI- CLAUSES FINALES

Article 37

La Convention est ouverte a la signature des Etats qui etaient Membres de la Conference de La Haye de droit international prive lors de sa Quatorzieme session. Elle sera ratifiée, acceptée ou approuvée et les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront deposes aupres du Ministere des Affaires Etrangeres du Royaume des Pays-Bas.

Article 38

Tout autre Etat pourra adherer a la Convention. L'instrument d'adhesion sera depose aupres du Ministere des Affaires Etrangeres du Royaume des Pays-Bas. La Convention entrera en vigueur, pour l'Etat adherant, le premier jour du troisieme mois du calendrier apres le depot de son instrument d'adhesion. L'adhesion n'aura d'effet que dans les rapports entre l'Etat adherant et les Etats contractants qui auront declare accepter cette adhesion. Une telle declaration devra egalement etre faite par tout Etat membre ratifiant, acceptant ou approuvant la Convention ulterieurement a l'adhesion. Cette declaration sera deposee aupres du Ministere des Affaires Etrangeres du Royaume des Pays-Bas; celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, une copie certifiée conforme, a chacun des Etats contractants. La Convention entrera en vigueur entre l'Etat adherant et l'Etat ayant declare accepter cette adhesion le premier jour du troisieme mois du calendrier apres le depot de la declaration d'acceptation.

Article 39

Tout Etat, au moment de la signature, de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation ou de l'adhesion, pourra declarer que la Convention s'etendra a l'ensemble des territoires qu'il represente sur le plan international ou a l'un ou plusieurs d'entre eux. Cette declaration aura effet au moment ou elle entre en vigueur pour cet Etat. Cette declaration, ainsi que toute extension ulterieure, seront notifiées au Ministere des Affaires Etrangeres du Royaume des Pays-Bas.

Article 40

Un Etat contractant qui comprend deux ou plusieurs unites territoriales dans lesquelles des systemes de droit differents

INGILIZCE METİN

Article 34

This Convention shall take priority in matters within its scope over the Convention of 5 October 1961 concerning the powers of authorities and the law applicable in respect of the protection of minors, as between Parties to both Conventions. Otherwise the present Convention shall not restrict the application of an international instrument in force between the State of origin and the State addressed or other law of the State addressed for the purposes of obtaining the return of a child who has been wrongfully removed

or retained or of organizing access rights.

Article 35

This Convention shall apply as between Contracting States only to wrongful removals or retentions occurring after its entry into force in those States. Where a declaration has been made under Article 39 or 40, the reference in the preceding paragraph to a Contracting State shall be taken to refer to the territorial unit or units in relation to which this Convention applies.

Article 36

Nothing in this Convention shall prevent two or more Contracting States, in order to limit the restrictions to which the return of the child may be subject, from agreeing among themselves to derogate from any provisions of this Convention which may imply such a restriction.

CHAPTER VI- FINAL CLAUSES

Article 37

The Convention shall be open for signature by the States which were Members of the Hague Conference on Private International Law at the time of its Fourteenth Session. It shall be ratified, accepted or approved and the instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

Article 38

Any other State may accede to the Convention. The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for a State acceding to it on the first day of the third calendar month after the deposit of its instrument of accession.

The accession will have effect only as regards the relations between the acceding State and such Contracting States as will have declared their acceptance of the accession. Such a declaration will also have to be made by any Member State ratifying, accepting or approving the Convention after an accession. Such declaration shall be deposited at the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands; this Ministry shall forward, through diplomatic channels, a certified copy to each of the Contracting States. The Convention will enter into force as between the acceding State and the State that has declared its acceptance of the accession on the first day of the third calendar month after the deposit of the declaration of acceptance.

Article 39

Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, declare that the Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect at the time the Convention enters into force for that State. Such declaration, as well as any subsequent extension, shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

Article 40

If a Contracting State has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to

FARNSIZCA METİN

s'appliquent aux matieres regies par cette Convention pourra, au moment de la signature, de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation ou de l'adhesion, declarer que la presente Convention s'appliquera a toutes ses unites territoriales ou seulement a l'une ou a plusieurs d'entre elles, et pourra a tout moment modifier cette declaration en faisant une nouvelle declaration.

Ces declarations seront notifiees au Ministere des Affaires Etrangeres du Royaume des Pays-Bas et indiqueront expressement les unites territoriales auxquelles la Convention s'applique.

Article 41

Lorsqu'un Etat contractant a un systeme de gouvernement en vertu duquel les

pouvoirs executif, judiciaire et legislatif sont partagees entre des Autorites centrales et d'autres autorites de cet Etat, la signature, la ratification, l'acceptation ou l'approbation de la Convention, ou l'adhesion a celle-ci, ou une declaration faite en vertu de l'article 40, n'emportera aucune consequence quant au partage interne des pouvoirs dans cet Etat.

Article 42

Tout Etat contractant pourra, au plus tard au moment de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation ou de l'adhesion, on ou moment d'une declaration faite en vertu des articles 39 ou 40. faire soit l'une, soit les deux reserves prevues aux articles 24 et 26, alinea 3. Aucune autre reserve ne sera admise.

Tout Etat pourra, a tout moment, retirer une reserve qu'il aura faite. Ce retrait sera notifie au Ministere des Affaires Etrangeres du Royaume des Pays-Bas. L'effet de la reserve cessera le premier jour du troisieme mois du calendrier apres la notification mentionnee a l'alea precedent.

Article 43

La Convention entrera en vigueur le premier jour du troisieme mois du calendrier apres le depot du troisieme instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhesion prevu par les articles 37 et 38. Ensuite, la Convention entrera en vigueur:

1 pour chaque Etat ratifiant, acceptant, approuvant ou adherant posterieurement le premier jour du troisieme mois du calendrier apres le depot de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhesion; 2 pour les territoires ou les unites territoriales auxquels la Convention a ete etendue conformement a l'article 39 ou 40. le premier jour du troisieme mois du calendrier apres la notification visee dans ces articles.

Article 44

La Convention aura une duree de cinq ans a partir de la date de son entree en vigueur conformement a l'article 43. alinea premier, meme pour les Etats qui l'auront posterieurement ratifiee, acceptee ou approuvee ou qui y auront adhere. La Convention sera renouvelee tacitement de cinq ans en cinq ans, sauf denonciation.

La denonciation sera notifiee, au moins six mois avant l'expiration du delai de cinq ans, au Ministere des Affaires Etrangeres du Royaume des Pays-Bas. Elle pourra se limiter a certains territoires ou unites territoriales auxquels s'applique la Convention.

La denonciation n'aura d'effet qu'a l'egard de l'Etat qui l'aura notifiee. La Convention restera en vigueur pour les autres Etats contractants.

Article 45

Le Ministere des Affaires Etrangeres du Royaume des Pays-Bas notifiera aux Etats Membres de la Conference, ainsi qu'aux Etats qui auront adhere conformement aux dispositions de l'article 38:

1 les signatures, ratifications, acceptations et approbations visees a l'article 37;

2 les adhesions visees a l'article 38;

3 la date a laquelle la Convention entrera en vigueur conformement aux dispositions de l'article 43;

INGILIZCE METİN

matters dealt with in this Convention, it may at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession declare that this Convention shall extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify this declaration by submitting another declaration at any time. Any such declaration shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands and shall state expressly the territorial units to which the Convention applies.

Article 41

Where a Contracting State has a system of government under which executive, judicial and legislative powers are distributed between central and other authorities within that State, its signature or ratification, acceptance or approval of, or accession to this Convention, or its making of any declaration in terms of Article 40 shall carry no implication as to the internal

distribution of powers within that State.

Article 42

Any State may, not later than the time of ratification, acceptance, approval or accession, or at the time of making a declaration in terms of Article 39 or 40, make one or both of the reservations provided for in Article 24 and Article 26, third paragraph. No other reservation shall be permitted. Any State may at any time withdraw a reservation it has made. The withdrawal shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands. The reservation shall cease to have effect on the first day of the third calendar month after the notification referred to in the preceding paragraph.

Article 43

The Convention shall enter into force on the first day of the third calendar month after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance, approval or accession referred to in Articles 37 and 38. Thereafter the Convention shall enter into force -

- 1 for each State ratifying, accepting, approving or acceding to it subsequently, on the first day of the third calendar month after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- 2 for any territory or territorial unit to which the Convention has been extended in conformity with Article 39 or 40, on the first day of the third calendar month after the notification referred to in that Article.

Article 44

The Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 43 even for States which subsequently have ratified, accepted, approved it or acceded to it. If there has been no denunciation, it shall be renewed tacitly every five years.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands at least six months before the expiry of the five year period. It may be limited to certain of the territories or territorial units to which the Convention applies.

The denunciation shall have effect only as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other Contracting States.

Article 45

The Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands shall notify the States Members of the Conference, and the States which have acceded in accordance with Article 38, of the following -

- 1 the signatures and ratifications, acceptances and approvals referred to in Article 37;
- 2 the accessions referred to in Article 38;
- 3 the date on which the Convention enters into force in accordance with Article 43;

FRANSIZCA METİN

- 4 les extensions visees a l'article 39;
- 5 les declarations mentionnees aux articles 38 et 40;
- 6 les reserves prevues aux articles 24 et 26, alinea 3, et le retrait des reserves prevu a l'article 42;
- 7 les denonciations visees a l'article 44.

En foi de quoi, les soussignes, dument autorises, ont signe la presente Convention.

Fait a La Haye, le 25 octobre 1980, en français et en anglais. les deux textes faisant egalement foi, en un seul exemplaire, qui sera depose dans les archives du Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et dont une copie certifiee conforme sera remise, par la voie diplomatique, a chacun des Etats Membres de la Conference de La Haye de droit international prive lors de sa Quatorzieme session.

İNGİLİZCE METİN

- 4 the extensions referred to in Article 39;
- 5 the declarations referred to in Articles 38 and 40;
- 6 the reservations referred to in Article 24 and Article 26, third paragraph,

and the withdrawals referred to in Article 42;

7 the denunciations referred to in Article 44. In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention. Done at The Hague, on the 25th day of October, 1980, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Kingdom of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through diplomatic channels, to each of the States Members of the Hague Conference on Private International Law at the date of its Fourteenth Session.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS OF THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS
THE HAGUE
CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF INTERNATIONAL
CHILD ABDUCTION
(The Hague, 25 October 1980)
Notification pursuant to Article 45 of the Convention

The Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands, depositary of the Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction of 25 October 1980, has the honour to inform the Member States of The Hague Conference on Private International Law and the States having acceded to the above-mentioned Convention that the Convention was signed on 21 January 1998 by the Ambassador of the Republic of Turkey as follows:

BAKI ILKIN With a reservation set out in the Full Powers.
21 January 1998

The full powers contain the following reservation:

"..... that in accordance with paragraph 3 of Article 26, the Republic of Turkey shall not be bound to assume any costs and expenses of the proceedings or, where applicable, those arising from the participation of legal counsel or advisers and those of returning the child"

The Hague, 22 January 1998

MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES DU ROYAUME DES PAYS-BAS
LA HAYE
CONVENTION SUR LES ASPECTS CIVILS DE L'ENLEVEMENT
INTERNATIONAL D'ENFANTS
(La Haye, le 25 octobre 1980)
Notification conformement a l'article 45 de la Convention

Le Ministere des Affaires Etrangeres du Royaume des Pays-Bas, depositaire de la Convention sur les aspects civils de l'enlevement international d'enfants du 25 octobre 1980, a l'honneur d'informer les Etats membres de la Conference de La Haye de droit international prive et les Etats ayant adhere a la Convention, que la Convention a ete signee le 21 janvier 1998 par l'Ambassadeur de la Republique turque comme suit:

BAKI ILKIN With a reservation set out in the Full Powers.
21 January 1998

Les pleins pouvoirs contiennent la reserve suivante:

Traduction

"... que conformement a l'article 26, paragraphe 3, la Republique turque n'est pas tenue au paiement des frais et depens du proces ni, le cas echeant, des frais entraines par la participation d'un avocat et des depenses liees au retour de l'enfant"

La Haye, le 22 janvier 1998